

200707497/1.

Datum uitspraak: 18 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/13522 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 26 september 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 februari 2007 heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 september 2007, verzonden op 27 september 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In zijn grieven, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het door de vreemdeling overgelegde rapport van de op 6 november 2006 door de Taalstudio opgemaakte contra-expertise concrete aanknopingspunten biedt voor twijfel aan de conclusies van het aan het besluit ten grondslag gelegde rapport van de door het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) verrichte taalanalyse van 26 oktober 2006 en hij zich derhalve, ook als daarbij de reactie van het BLT op de contra-expertise van 7 februari 2007 wordt betrokken, niet op basis van dat rapport op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling haar afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.1.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Het is derhalve aan de desbetreffende vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de staatssecretaris aannemelijk te maken, niet aan de staatssecretaris om de verklaringen van de desbetreffende vreemdeling gemotiveerd te weerleggen.

2.1.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 18 maart 2005 in zaak nr. 200409345/1, JV 2005/188), komt de staatssecretaris in het geval twijfel is gerezen aan de gestelde identiteit en

nationaliteit van de vreemdeling, door een taalanalyse te laten uitvoeren, deze vreemdeling tegemoet bij de voldoening aan de op hem rustende verplichting om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de desbetreffende vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Hiertoe kan hij de band waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen, door een zelfgekozen deskundige laten beoordelen en het rapport taalanalyse zonodig van commentaar laten voorzien.

2.1.3. In het besluit van 27 februari 2007, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen daartoe, heeft de staatssecretaris zich onder verwijzing naar het rapport van de taalanalyse van het BLT op het standpunt gesteld dat de vreemdeling ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent haar afkomst en woonplaats in Irak.

Volgens dat rapport is de vreemdeling eenduidig te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap in de regio in Noord-Irak en eenduidig niet tot die in , waaruit zij heeft gesteld afkomstig te zijn. Daarbij is betrokken dat het Koerdisch van de vreemdeling eenduidig is te herleiden tot de regio en voorts dat zij ondanks een beweerd verblijf in gedurende twintig jaar geen kennis heeft van het Arabisch, hoewel dit in alom gangbaar is; haar stelling dat zij geen onderwijs heeft gevolgd, doet daaraan niet af. Ook is bij het oordeel betrokken dat de informatie die zij over heeft verstrekt, algemeen bekend is.

Volgens het rapport van de contra-expertise is de vreemdeling eenduidig te herleiden tot de Koerdisch-sprekende provincies in Noord-Irak, noordwest van en mogelijkwerwijs afkomstig uit nu in de spraak van de vreemdeling een afwijkende klank voorkomt die zijn oorsprong zou kunnen vinden in Koerdische dialecten die worden gesproken in gebieden die dichter bij dan bij liggen. Voorts zijn in het rapport kritische kanttekeningen geplaatst bij de totstandkoming en conclusies van de taalanalyse door het BLT.

2.1.4. Nu de uitkomst van de contra-expertise niet luidt dat de vreemdeling, zoals zij heeft gesteld, tot de spraak- en cultuurgemeenschap van behoort en ook de naar aanleiding van de reactie van het BLT op de contra-expertise gegeven nadere reactie van de Taalstudio van 5 juli 2007 niet die conclusie behelst, heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de staatssecretaris niet, onder verwijzing naar de conclusies van de door het BLT uitgevoerde taalanalyse, kon volstaan met het standpunt dat de vreemdeling haar gestelde afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt.

De grieven slagen.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak moet worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 27 februari 2007 toetsen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.2.1. Nu het oordeel van de rechtbank dat de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling niet

aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van documenten als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, haar niet kan worden toegerekend, in hoger beroep niet is bestreden, staat vast dat van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht diende uit te gaan, teneinde het geloofwaardig te achten.

2.2.2. Gezien de conclusies van de taalanalyse, gelezen in samenhang met de reactie van het BLT van 7 februari 2007, heeft de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht mist en daarom ongeloofwaardig is. De staatssecretaris heeft zich dan ook terecht geconcludeerd dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

2.2.3. Nu de bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden aldus geen aanleiding geven voor een ander oordeel, zal de Afdeling het inleidende beroep van de vreemdeling alsnog ongegrond verklaren.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 26 september 2007 in zaak nr. 07/13522;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. L. van Bottenburg, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

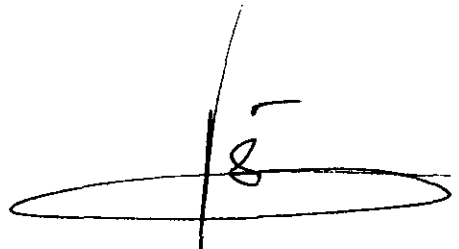
w.g. Van Bottenburg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 december 2007

422.

Verzonden: 18 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/13522

Datum uitspraak: 26 september 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met de artikelen 71 en 83 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Iraakse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde mr. Y.G.F. Coenders,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 27 februari 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 11 augustus 2005 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 27 maart 2007 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 16 augustus 2007. Eiseres is aldaar verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M. van Ettikhoven.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van haar asielaanvraag heeft eiseres, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiseres is afkomstig uit   in Irak. Haar vader wilde dat zij zou gaan trouwen met een oudere man. Eiseres weigerde dit, waarop haar vader dreigde haar uit te huwelijken of te vermoorden.
3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Eiseres heeft geen documenten overgelegd om haar nationaliteit, identiteit en reisroute te kunnen vaststellen. Eiseres had, toen haar Iraakse identiteitskaart in Turkije van haar werd afgepakt, de bescherming van de Turkse autoriteiten kunnen inroepen. Eiseres heeft daarom niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van nationaliteits- en identiteitsdocumenten niet aan haar is toe te rekenen. Eiseres heeft onvoldoende meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute, nu zij niet in staat is gebleken om gedetailleerde en verifieerbare informatie over de gestelde reis te verstrekken. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van documenten die haar reisverhaal onderbouwen, niet aan haar is toe te rekenen. Er is derhalve sprake van omstandigheden als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000. De oprechtheid van het asielrelaas van eiseres is daarom op voorhand aangetast en er wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het relaas. Over de door eiseres opgegeven herkomst en identiteit zijn tijdens het eerste gehoor twijfels ontstaan, naar aanleiding waarvan een taalanalyse is uitgevoerd. Uit deze analyse is gebleken dat eiseres eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen   en dat eiseres eenduidig is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen   Eiseres wordt daarom niet geloofd met betrekking tot de problemen die aanleiding zouden zijn geweest voor haar vertrek uit Irak.
4. Hiermee kan eiseres zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eiseres heeft geen gelegenheid gekregen om tijdens de voornemenprocedure te reageren op het weerwoord van Bureau Land en Taal (BLT), hetgeen strijdig is met artikel 3.119 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) en de vereiste zorgvuldigheid. Artikel 31, tweede lid, onder f van de Vw 2000 is ten onrechte toegepast. Uit verweerdens overweging in het voornemen dat eiseres wordt gevolgd in haar standpunt dat haar identiteitskaart is afgepakt, kan worden afgeleid dat het ontbreken van deze kaart niet meer wordt tegengeworpen. Eiseres heeft een minimum aan informatie over de reis kunnen verstrekken. Verweerder heeft niet gemotiveerd waarom eiseres toch in staat wordt geacht meer informatie over de reis te geven. Eiseres kan het Arabisch een beetje spreken, ongeveer 30 tot 40%, hetgeen pleit voor de gestelde herkomst uit   Uit het weerwoord van BLT blijkt dat de taalanalist het Bahdini niet op moedertaalniveau spreekt. Voorts wordt niet duidelijk op welk niveau de taalanalist deze taal beheerst. De contra-expert trekt de zorgvuldigheid van het rapport van de taalanalist in twijfel en weerlegt in zijn rapport de argumenten van verweerder om te twifelen aan de herkomst van eiseres. Tijdens deze procedure heeft eiseres bij brief van 30 juli 2007 het weerwoord van de contra-expert van 5 juli 2007 overgelegd.

5. De rechtbank overweegt als volgt.
6. Ten aanzien van de door eiseres in beroep overgelegde brief van 30 juli 2007 met het weerwoord van de contra-expert als bijlage, stelt de rechtbank vast dat deze brief is aan te merken als een feit zoals bedoeld in artikel 83 van de Vw 2000. De rechtbank heeft de gemachtigde van verweerder ter zitting de gelegenheid gegeven hierop schriftelijk te reageren. Verweerder heeft echter te kennen gegeven van dit recht afstand te doen. Gelet daarop kan de brief van 30 juli 2007 met de bijlage bij de beoordeling van het beroep worden betrokken.
7. Ten aanzien van de stelling van eiseres dat zij gelegenheid had moeten krijgen om op het weerwoord van BLT te reageren vóór het nemen van het bestreden besluit, overweegt de rechtbank het volgende. De rechtbank stelt met verweerder vast dat in het bij het besluit gevoegde weerwoord van BLT het eerdere standpunt van verweerder omtrent de herleidbaarheid van eiseres tot de spraak- en cultuurgemeenschap van wordt bevestigd. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerder niet was gehouden eiseres in de gelegenheid te stellen hierover haar zienswijze uit te brengen, nu niet is gebleken van feiten of omstandigheden die na het uitreiken of toezenden van het voornemen bekend werden dan wel van feiten of omstandigheden die reeds bekend waren maar naar aanleiding van de zienswijze van de vreemdeling anders worden beoordeeld of gewogen, en die voor de te nemen beslissing van aanmerkelijk belang kunnen zijn, zoals bedoeld in artikel 3.119 van het Vb 2000. Ingevolge C3/15.3.3.3 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000 wordt een nieuwe voornemenprocedure gestart indien gemeten naar de nieuwe stand van zaken, niet alle dragende overwegingen in het voornemen zijn opgenomen. Van dergelijke nieuwe dragende overwegingen is niet gebleken, nu reeds in het voornemen werd getwijfeld aan de herkomst van eiseres mede op grond van de uitkomst van de taalanalyse. Derhalve is de rechtbank van oordeel dat verweerder ook niet ingevolge paragraaf C3/15.3.3.3. van de Vc 2000 gehouden was een nieuw voornemen uit te brengen.
8. Ten aanzien van de toepasselijkheid van artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000, overweegt de rechtbank als volgt.
Vaststaat dat eiseres geen documenten heeft overgelegd ter staving van haar nationaliteit, identiteit en reisroute. De rechtbank is van oordeel dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat verweerder het ontbreken van nationaliteits- en identiteitsdocumenten niet aan haar heeft kunnen toerekenen. De rechtbank is met verweerder van oordeel dat uit verweerders overweging in het besluit 'dat eiseres wordt gevolgd in haar verklaring over het afstaan dan wel afpakken van haar identiteitskaart', niet kan worden afgeleid dat artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000 niet meer aan eiseres wordt tegengeworpen. De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat eiseres met betrekking tot haar reisroute geen consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd. In de redenen die eiseres hiervoor in beroep heeft gegeven, ziet de rechtbank geen aanleiding om te twijfelen aan de juistheid van verweerders oordeel. Onder deze omstandigheden heeft verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000, aan eiseres mogen tegenwerpen. Van het asielrelaas van eiseres moet daarom een positieve overtuigingskracht uitgaan. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas ongeloofwaardig is, hetgeen mede is gebaseerd op de taalanalyse.
9. Zoals de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 29 maart 2007 in zaak no. 200607305, JV 2007/230), komt de minister, door in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit,

dan wel naar het land of de plaats van herkomst van de desbetreffende vreemdeling, een taalanalyse te laten uitvoeren, de desbetreffende vreemdeling tegemoet bij de voldoening aan de op hem rustende verplichting om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel is gerezen aan de gestelde identiteit en nationaliteit. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de desbetreffende vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen.

10. Uitgangspunt is dat de taalanalyse, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalisten zijn op zorgvuldige wijze geselecteerd en staan onder voortdurende kwaliteitscontrole. Dit laat onverlet dat verweerder zich dient te vergewissen van de zorgvuldigheid van de uitgevoerde taalanalyse en dat in concrete gevallen aanknopingspunten kunnen bestaan om aan de juistheid van de conclusie van een taalanalyse te twijfelen. Indien de vreemdeling van mening is dat de analyse niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, dan wel anderszins onvolkomenheden bevat, kan hij de opname van het gesprek ten behoeve van de taalanalyse, door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. De vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweegbrengen dat verweerder een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie dient uit te gaan.

11. Eiseres heeft gesteld dat zij afkomstig is uit   in Irak.

12. In het rapport taalanalyse van het BLT van 13 januari 2005 (lees: 2006) heeft analist SOR 3, samen met linguïst NB, de herkomst van eiseres eenduidig herleidbaar geacht tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Irak, regio   en eenduidig niet herleidbaar geacht tot de spraakgemeenschap van   Daarbij heeft de analist ondermeer het volgende opgemerkt.

De door eiseres verstrekte informatie over   is algemeen bekend. Eiseres beheerst het Bahdini-Koerdisch op moedertaalniveau. Het is zeer opmerkelijk dat eiseres, ondanks een beweerd verblijf in   gedurende twintig jaar, blijkbaar in het geheel geen kennis heeft van het Arabisch. Het Arabisch is in   alom gangbaar. Dat eiseres naar eigen zeggen niet naar school is gegaan, doet hieraan niets af.

13. De door eiseres tijdens de voornemenprocedure ingeschakelde contra-expert, professor Y. Matras, van de Taalstudio, heeft in zijn rapport van 6 november 2006 geconcludeerd dat de herkomstregio van eiseres zonder twijfel ligt in de Kurmanji- of Bahdini-sprekende gebieden van Noord-West-Irak, noord-westelijk van   De contra-expert heeft opgemerkt dat het niveau van het Arabisch helemaal niet is getoetst door BLT. De contra-expert acht het mogelijk dat eiseres geen vloeiend Arabisch beheerst omdat zij buiten haar eigen gemeenschap geen kans had voor een opleiding of voor contacten met overheidsinstanties. Eiseres is echter bekend met   en zijn omgeving. De vreemde klank 'l' in haar spraak, zou goed een herkomst kunnen ondersteunen dichtbij gebieden waar zuidelijk Koerdische- of Sorani-dialecten worden gesproken. Dit maakt het sterker dat eiseres afkomstig is uit   , meer dan uit noordelijke of westelijke gebieden, zoals

14. In reactie op deze contra-expertise heeft verweerder bij het bestreden besluit een weerwoord van het BLT, van 7 februari 2006, gevoegd. In dit weerwoord heeft de linguïst toegelicht dat de analist SOR 3 lang heeft gewoond en gewerkt in de steden   SOR 3 spreekt Sorani-Koerdisch als eerste taal, en daarnaast Turkmeens en Arabisch, alledrie op moedertaalniveau. De taalanalyse is tot stand

gekomen in samenspraak met de linguïst, dr. N. van den Boogert, hij is arabist en taalkundige. De linguïst neemt aan dat de contra-expert niet beschikt over een beheersing op moedertaalniveau van het Koerdisch en dat hij bij zijn onderzoek geen gebruik heeft gemaakt van 'native competence'.

15. In de door eiseres in beroep overgelegde brief van dr. M. Verrips van de Taalstudio van 5 juli 2007 is het weerwoord van de contra-expert weergegeven, samen met reacties van Verrips zelf. In het weerwoord van de Taalstudio wordt ondermeer het volgende opgemerkt.

De contra-expert is een linguïst die uitvoerig onderzoek heeft gedaan naar noordelijke varianten van het Koerdisch (Kurmanji) en hierover wetenschappelijke artikelen heeft gepubliceerd. Eén van zijn specialismen is dialectologie. De deskundigheid van 'native speakers' is niet hetzelfde als die van linguïsten. Het BLT heeft geen alternatieve verklaring voor het voorkomen van de klank 'l'. BLT gaat er daarbij aan voorbij dat tussen 1990 en 2003 reizen tussen de gebieden en onmogelijk was. Niet is gebleken dat analist SOR 3 deskundig is in dialectologie of in de sociolinguïstiek van Koerdische dialecten.

16. In geschil is of de taalanalyse van 13 januari 2006 zorgvuldig tot stand is gekomen en of er reden is tot twijfel aan de juistheid van deze taalanalyse.

17. Ten aanzien van verweerders twijfel over haar herkomst, heeft eiseres ondermeer aangevoerd dat verweerder niet heeft getest of zij Arabisch spreekt. Eiseres heeft daarbij gewezen op de tegenstrijdigheden in het rapport van het eerste gehoor en op de contra-expertise. Ter zitting is namens verweerder hierover opgemerkt dat eiseres bij de bandopname is gevraagd alle talen te spreken die zij beheerst, maar dat eiseres er zelf voor heeft gekozen om geen Arabisch tijdens de opname te spreken. De rechtbank overweegt hierover als volgt. Blijkens het rapport van het eerste gehoor heeft eiseres zowel verklaard een beetje Arabisch te spreken, als het Arabisch wel te verstaan, maar niet te spreken. Ter zitting heeft eiseres desgevraagd meegedeeld dat haar voor de opname niet is gevraagd alle talen te spreken die zij beheerst. Uit het rapport taalanalyse blijkt niet dat eiseres hierom is verzocht. In het rapport van de contra-expert wordt bevestigd dat uit de bandopname niet blijkt dat er een poging is gedaan om het niveau Arabisch van eiseres te testen. De rechtbank concludeert uit het voorgaande dat de conclusie in het rapport taalanalyse dat eiseres geen Arabisch spreekt, onvoldoende is onderbouwd.

18. Ten aanzien van de geschiktheid van analist SOR 3 voor de verrichte taalanalyse, overweegt de rechtbank als volgt.

19. In de uitspraak van de Afdeling van 29 maart 2007 (JV 2007/230) is overwogen dat BLT aan taalanalisten de algemene eis stelt dat zij de desbetreffende taal op moedertaalniveau beheersen. Uit het rapport taalanalyse blijkt dat SOR 3 het Sorani-Koerdisch, het Turkmeens en Arabisch op moedertaalniveau beheerst. Niet is gebleken dat SOR 3 het Bahdini-Koerdisch op moedertaalniveau beheerst. In het weerwoord van BLT is ten aanzien van de contra-expert Matras aangenomen dat hij het Bahdini-Koerdisch niet op moedertaalniveau beheerst, hetgeen door eiseres niet is weersproken. In het weerwoord van BLT is ten aanzien van SOR 3 aangegeven dat hij het Bahdini-Koerdisch 'actief' beheerst. De rechtbank kan hieruit echter niet afleiden dat SOR 3 deze taal op moedertaalniveau beheerst. Het laten verrichten van een analyse van het door eiseres gesproken Bahdini-Koerdisch door een analist waarvan niet is gebleken dat hij deze taal op moedertaalniveau beheerst, vormt naar het oordeel van de rechtbank een tegenstrijdigheid met de algemene eisen die het BLT zelf aan zijn taalanalisten stelt.

De toelichting van verweerder ter zitting dat de taalanalyse is verricht door een analist die tevens Arabisch spreekt, omdat eiseres heeft gesteld afkomstig te zijn uit   waar de voertaal Arabisch is, acht de rechtbank onvoldoende om de analyse niet (tevens) te laten verrichten door een taalanalist die het Bahdini-Koerdisch op moedertaalniveau beheerst. De rechtbank acht daarbij van belang dat SOR 3 eiseres eenduidig herleidbaar heeft geacht tot de spraak- en cultuurgemeenschap van   , een plaats die op korte afstand, ongeveer 80 kilometer, verwijderd ligt van de gestelde plaats van herkomst,

20. Ten aanzien van de conclusies van de taalanalyse van het BLT, overweegt de rechtbank verder als volgt. Uit het rapport van de taalanalist blijkt dat hij zijn conclusie over de herkomst mede heeft gebaseerd op zijn constatering dat eiseres slechts algemene kennis heeft van   . Uit het rapport blijkt echter niet dat deze kennis fouten bevat. Voorts is door de contra-expert geconcludeerd dat op grond van haar spraak de herkomstregio van eiseres is gelegen in de gebieden ten noord-westen van   , waarin zowel   als   zijn gelegen. Het BLT heeft in zijn weerwoord niet ontkend dat het Bahdini-Koerdisch zowel in   als in   wordt gesproken. Daarnaast is in het rapport van de taalanalyse niet opgemerkt dat in de spraak van eiseres de vreemde klank 'l' voorkomt, een klank die volgens de contra-expert een herkomst uit   eerder dan uit   zou kunnen verklaren. In het weerwoord van het BLT is op deze constatering van de contra-expert niet gemotiveerd ingegaan. Gelet op hiervoor genoemde overwegingen en de hiervoor vermelde conclusie dat onvoldoende is onderbouwd dat eiseres geen Arabisch spreekt, is de rechtbank van oordeel dat eiseres concrete aanknopingspunten heeft aangevoerd die ruimte laten voor twijfel aan de zorgvuldige totstandkoming en de juistheid van de conclusies in het rapport taalanalyse.

21. Het vorenstaande leidt de rechtbank tot de conclusie dat het rapport taalanalyse, ook als daarbij het weerwoord van BLT wordt betrokken, niet als een voldoende draagkrachtige onderbouwing van het bestreden besluit kan gelden.

22. De rechtbank is dan ook van oordeel dat het beroep gegrond dient te worden verklaard wegens schending van het motiveringsvereiste (artikel 3:46 van de Awb) en dat het bestreden besluit dient te worden vernietigd. Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 27 februari 2007;

draagt verweerder op binnen zes weken een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres ten bedrage van € 644, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen aan de griffier van deze nevenzittingsplaats.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 26 september 2007 in tegenwoordigheid van mr. S.B.M. Vreeswijk als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

27 SEP 2007

Voor fotokopie conform

De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 OKT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hogerberoepschrift

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,

(Schedeldoekshaven 100,

2511 EX Den Haag),

a p p e l l a n t,

gemachtigde: mr. G.M.H. Hoogvliet,

advocaat te Den Haag

(postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

wonende te ,

v e r w e e r d e r,

gemachtigde: mevrouw mr. Y.G.F.M.

Coenders,

advocaat te Oss

(Kruisstraat 60, 5341 HE Oss)

1 Achtergronden

- 1.1 Appellant, verder te noemen de staatssecretaris, komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Arnhem, van 26 september 2007, op 27 september 2007 door de rechtbank verzonden (Awb 07/13522).

Een kopie van de bestreden uitspraak is als **bijlage 1** aangehecht.

- 1.2 In de bestreden uitspraak is het beroep van verweerder van 27 maart 2007 gegrond verklaard, is het besluit van 27 februari 2007 vernietigd, is de staatssecretaris opgedragen binnen zes weken een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak en is – kort gezegd – een proceskostenveroordeling ten laste van de Staat der Nederlanden uitgesproken.
- 1.3 Bij beschikking van 27 februari 2007 is de aanvraag van verweerder van 11 augustus 2005 om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ex artikel 28 Vw 2000 afgewezen op grond van artikel 31, lid 1, j° artikel 31, lid 2, aanhef en onder f Vw 2000.
- 1.4 De staatssecretaris kan zich met (onderdelen van) genoemde uitspraak niet verenigen en komt daartegen hierbij tijdig in hoger beroep. De staatssecretaris zal zijn grieven in het navolgende verwoorden en toelichten.

2 Grieven

- 2.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank aan het slot van rov. 17:

“De rechtbank concludeert uit het voorgaande dat de conclusie in het rapport taalanalyse dat eiseres geen Arabisch spreekt, onvoldoende is onderbouwd.”

- 2.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 19:

“Het laten verrichten van een analyse van het door eiseres gesproken Bahdini-Koerdisch door een analist waarvan niet is gebleken dat hij deze taal op moedertaalniveau beheerst, vormt naar het oordeel van de rechtbank een tegenstrijdigheid met de algemene eisen die het BLT zelf aan zijn taalanalisten stelt. De toelichting van verweerder ter zitting dat de taalanalyse is verricht door een analist die tevens Arabisch spreekt, omdat eiseres heeft gesteld afkomstig te zijn uit , waar de voertaal Arabisch is, acht de rechtbank onvoldoende om de analyse niet (tevens) te laten verrichten door een taalanalist die het Bahdini-Koerdisch op moedertaalniveau beheerst. De rechtbank acht daarbij van belang dat SOR 3 eiseres eenduidig herleidbaar heeft geacht tot de spraak- en

cultuurgemeenschap van [ ] een plaats die op korte afstand, ongeveer 80 kilometer, verwijderd ligt van de gestelde plaats van herkomst,

2.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 20:

“Gelet op hiervoor genoemde overwegingen en de hiervoor vermelde conclusie dat onvoldoende is onderbouwd dat eiseres geen Arabisch spreekt, is de rechtbank van oordeel dat eiseres concrete aanknopingspunten heeft aangevoerd die ruimte laten voor twijfel aan de zorgvuldige totstandkoming en de juistheid van de conclusies in het rapport taalanalyse.”

2.4 Ten onrechte tenslotte overweegt de rechtbank als is weergegeven in de rov's 21 en 22.

3 Aanvulling en toelichting

3.1 Verweerder stelt afkomstig te zijn uit [ ] dat gelegen is in dat deel van Irak dat in het beleid wordt aangeduid als Centraal-Irak. Het onderscheid tussen Centraal-Irak en Noord-Irak is relevant omdat ten aanzien van Irakezen die afkomstig zijn uit Noord-Irak geen specifiek beleid wordt gevoerd.

3.2 Hoewel verweerder tot haar vertrek uit Irak - derhalve circa twintig jaar - in [ ] stelt te hebben gewoond en daar, naar ook door haar is erkend, de algemene voertaal Arabisch is, heeft zij tijdens het eerste gehoor op 12 augustus 2005 verklaard geen andere talen te spreken dan het Bahdini-Koerdisch. Aanvankelijk stelde zij wel een beetje Arabisch te spreken, maar dat dat niet voldoende was om in gehoor te worden. Later geeft zij aan wel Arabisch te verstaan, maar dat zij het niet kan spreken. Op de vraag hoe het kan dat zij het Arabisch wel verstaat, maar niet spreekt heeft verweerder geantwoord dat zij het gewoon niet kan. Uit het rapport van het eerste gehoor blijkt tevens dat verweerder niet kon opgeven in welke straat zijzelf woonde. Zij wist niet of de straat waarin zij woonde een naam had omdat zij, naar zij stelde, daar nooit op had gelet. Hoewel verweerder wel enige informatie over [ ] heeft verschaft bleek zij niet in staat plaatsen op te noemen die in de nabijheid van [ ] zijn gelegen. Zij stelde dat zij dat niet wist omdat zij niet buiten [ ] is geweest.

Uit het dossier blijkt overigens dat verweerder volgens haar verklaringen in ieder geval tweemaal in [ ] is geweest.

Wat Madinaat Al-Al'aab Al-Ghabaat betekent, wist verweerder niet. Ook bleek zij niet in staat om van bepaalde plekken een plattegrond te schetsen. Tijdens het nader gehoor heeft verweerder erkend dat zij weinig informatie kan geven.

- 3.3 Uit artikel 31, lid 1 Vw 2000 vloeit voort dat het aan verweerder is om de door haar aan haar aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de staatssecretaris aannemelijk te maken, waaronder de door haar gestelde herkomst. Op basis van haar verklaringen tijdens het eerste en het nader gehoor is – op goede gronden – twijfel gerezen aan de gestelde herkomst. In verband daarmee is de staatssecretaris verweerder tegemoet gekomen bij de voldoening aan de op haar rustende verplichting om de aan haar aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken door haar een taalanalyse aan te bieden.
- 3.4 Blijkens het rapport van taalanalyse, gedateerd 13 januari 2006 (ten onrechte is op het rapport vermeld 2005) is geconcludeerd dat verweerder eenduidig te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Irak (regio I . Zij was – aldus de taalanalist – eenduidig niet herleidbaar tot de spraakgemeenschap van
- 3.5 Uit het rapport van contra-expertise van 6 november 2006 blijkt dat de contra-expert er absoluut zeker van is dat verweerder afkomstig is uit de Koerdisch sprekende regio's in Noord-Irak, noordwest van . Zoals de rechtbank terecht constateert omvat die herkomstbepaling zowel als . De contra-expert acht het mogelijk dat verweerder afkomstig is uit . De uitkomst van de contra-expertise is echter niet dat verweerder op grond van haar spraak- en talenkennis te herleiden zou zijn tot de spraak- en de cultuurgemeenschap van I . De herkomstomschrijving in het rapport van contra-expertise omvat
- 3.6 De staatssecretaris meent dat de uitgevoerde taalanalyse de twijfel aan de herkomst van verweerder niet heeft weggenomen en dat ook de contra-expertise die twijfel niet heeft weggenomen. Op basis daarvan heeft de staatssecretaris de gestelde herkomst uit niet aannemelijk hoeven achten en kon de staatssecretaris overgaan tot afwijzing van de aanvraag.
- Vgl.:
- ABRS 23 maart 2006 (200600569/1; **bijlage 2**);
  - ABRS 9 mei 2006 (200600375/1; **bijlage 3**);
  - ABRS 22 november 2006 (200605360/1; **bijlage 4**).
- 3.7 Desalniettemin is de rechtbank tot een andere conclusie gekomen. In de eerste plaats concludeert de rechtbank uit hetgeen in rov. 17 is gesteld dat de conclusie in het rapport taalanalyse dat verweerder geen Arabisch spreekt, onvoldoende is onderbouwd. Terecht overweegt de rechtbank dat zijdens de staatssecretaris is opgemerkt dat verweerder bij de bandopname is gevraagd alle talen te spreken die zij beheerst. Uit het rapport van de taalanalyse blijkt dat verweerder zelf heeft aangegeven geen Arabisch te spreken omdat zij nooit op school heeft gezeten. Niet valt in te zien waarom aan de mededeling van verweerder ter zitting dat haar die vraag niet is gesteld in dit verband overwegende betekenis zou moeten worden toegekend. Zowel de staatssecretaris als verweerder beschikten over de

desbetreffende bandopname. Uit die bandopname blijkt dat door de ambtenaar aan verweerder is meegedeeld dat zij in de gelegenheid wordt gesteld om alle talen te spreken die zij beheerst. Verweerder heeft gesteld het Arabisch niet te kennen omdat zij niet naar school is geweest. De mededeling in het rapport taalanalyse dat verweerder geen Arabisch spreekt is derhalve terug te voeren op haar eigen mededelingen tijdens het gesprek. Niet valt in te zien waarom er in het licht van de mededelingen van verweerder zelf een verwijt van te maken zou zijn dat niet toch is geprobeerd haar Arabisch te laten spreken.

Als naar de band geluisterd wordt blijkt overigens dat verweerder zelfs heeft verklaard maar heel weinig Arabisch te verstaan.

Omdat het doel van het gesprek aan verweerder voorafgaand aan het gesprek is meegedeeld en zij heeft aangegeven de uitleg van de ambtenaar begrepen te hebben, is geenszins aannemelijk dat zij uit bescheidenheid geen Arabisch heeft gesproken, terwijl zij dat wel, althans in enige mate, zou beheersen.

- 3.8 De staatssecretaris meent dan ook dat er geen grond is voor het oordeel dat het rapport van taalanalyse onvoldoende is onderbouwd, voorzover het tot uitgangspunt neemt dat verweerder geen Arabisch spreekt. Het in rov. 17 overwogene kan derhalve op zichzelf niet leiden tot diskwalificatie van de taalanalyse.
- 3.9 Het volgende aspect dat een rol speelt is de constatering van de rechtbank dat de ingeschakelde taalanalist – SOR 3 – het Bahdini-Koerdisch niet op moedertaalniveau beheerst op basis waarvan de rechtbank tot de conclusie komt dat sprake is van een tegenstrijdigheid met de algemene eisen die het BLT aan taalanalisten stelt.
- 3.10 Allereerst wordt dienaangaande opgemerkt dat de ingeschakelde taalanalist het Koerdisch wel op moedertaalniveau spreekt. De vraag rijst hoever je moet differentiëren ten aanzien van diverse verschijningsvormen van een taal om tot uitgangspunt te kunnen nemen dat die taal op moedertaalniveau wordt gesproken. In de tweede plaats geldt dat de ingeschakelde analist door het Bureau Land & Taal (BLT) voldoende competent is geacht om de analyse in de zaak van verweerder te verrichten. Zoals uit de stukken blijkt, is de ingeschakelde taalanalist afkomstig uit Irak. Hij heeft in verschillende steden in Irak gewoond, waaronder vier jaar in ..... De taalanalist spreekt Sorani-Koerdisch, Turkmeens en Arabisch op moedertaalniveau, en beheerst ook het Bahdini-Koerdisch actief. De vraag of de analist met diens taalachtergrond aan de in algemene zin door het BLT gestelde vereisten voldoet is aan de hand van deze gegevens niet zwart-wit te beantwoorden. Dat hangt namelijk af van de vraag in hoeverre het Sorani-Koerdisch en het Bahdini-Koerdisch verwant zijn, hoeveel persoonlijke ervaring de analist heeft met de verschillende varianten van het Koerdisch, en de mate waarin de desbetreffende analist taalgevoel heeft en snel aanverwante talen/dialecten, alsmede verschillen daartussen signaleert en oppikt. In

het weerwoord van 7 februari 2007 is reeds aangegeven dat de verschillen tussen Bahdini en Sorani van dien aard zijn dat een intelligente en opmerkelijke spreker van de ene variant zich in korte tijd verstaanbaar kan leren maken in de andere variant. Daarnaast is relevant dat de ingeschakelde analist langdurig in heeft gewoond en dus veel ervaring uit de eerste hand heeft met sprekers uit die stad. Tenslotte dient nogmaals te worden opgemerkt dat de ingeschakelde taalanalist vrijwel dagelijks contact heeft met sprekers van verschillende varianten van het Irakees-Koerdisch, waaronder het Bahdini-Koerdisch.

Het vereiste dat sprake moet zijn van beheersing van een taal op moedertaalniveau is overigens geen absoluut vereiste en is als zodanig ook niet opgenomen in het Werkkader Taalanalisten IND. Zoals in de procedure die heeft geleid tot uw uitspraak van 29 maart 2007 (JV 2007, 230) ook is toegelicht, is de focus bij de selectie van taalanalisten steeds meer komen te liggen op toetsing van geschiktheid en vaardigheden en steeds minder op formele eisen.

- 3.11 Het BLT neemt dus verschillende factoren in overweging om vast te stellen ten aanzien van welke talen of varianten daarvan een analist in principe zou kunnen worden ingezet. Het gaat immers bij taalanalyse altijd om het onderscheiden van verschillende varianten, waarvan er vaak maar één de eigen variant van de analist is. Een te strikte interpretatie van de eisen die BLT stelt maakt taalanalyse vrijwel onmogelijk. Waar het naar het inzicht van BLT om gaat is dat een taalinformant wordt geraadpleegd die is opgegroeid met op zijn minst een aanverwante taal(-variant), die een goed oor heeft kunnen ontwikkelen en die – liefst van jongs af aan – uitgebreide ervaring uit de eerste hand heeft met sprekers van de desbetreffende varianten, dit in tegenstelling tot een taalkundige die deze uitgebreide ervaring met sprekers van de desbetreffende taalvarianten niet noodzakelijkerwijs heeft en zijn analyse veelal baseert op de aan- of afwezigheid van uit studie bekende kenmerken waarvan hij de authenticiteit niet kan beoordelen.
- 3.12 Bij het BLT wordt door middel van uitgebreide toetsing vervolgens vastgesteld of een analist daadwerkelijk in staat is om de verschillende varianten te beoordelen, en tot welk gebied of welke taalvarianten diens deskundigheid zich uitstrekt. De uitgebreide talenkennis van de in deze procedure ingeschakelde taalanalist, zijn levensloop, zijn academische opleiding in een taalkundig vak, zijn persoonlijke ervaring met een groot aantal sprekers van het Bahdini-Koerdisch in zijn algemeenheid en uit Mosul in het bijzonder in overweging nemende, kan niet, en zeker niet zondermeer, worden gezegd dat de ingeschakelde taalanalist niet aan de door het BLT gestelde eisen voldoet en in de onderhavige zaak niet als taalanalist ingeschakeld had mogen worden. Tijdens de selectieprocedure en de voortdurende controle van het werk van de ingeschakelde taalanalist is bovendien gebleken dat hij in staat is de desbetreffende varianten van het Bahdini-Koerdisch te onderscheiden.

- 3.13 De staatssecretaris is dan ook van oordeel dat de rechtbank ten onrechte – kort gezegd – kritische kanttekeningen plaatst bij de kwaliteit van de ingeschakelde taalanalist. De staatssecretaris meent dat er geen goede grond is om de verrichte taalanalyse op grond van de bekende gegevens met betrekking tot de taalanalist te diskwalificeren. De relevantie in dit verband van de afstand tussen en ontgaat de staatssecretaris.
- 3.14 Ook de door de contra-expert opgemerkte vreemde klank die volgens de contra-expert een herkomst uit | eerder dan een herkomst uit | zou kunnen verklaren – maar kennelijk niet decisief is voor de vraag of verweerder nu uit of : afkomstig is – is onvoldoende om de verrichte taalanalyse te diskwalificeren. De opmerkingen van de contra-expert dienaangaande zijn in feite speculatief.
- 3.15 De rechtbank is ten onrechte tot de conclusie gekomen dat verweerder concrete aanknopingspunten heeft aangevoerd die ruimte laten voor twijfel aan de zorgvuldige totstandkoming en de juistheid van de conclusies in het rapport taalanalyse. De aanwezige twijfel is door de taalanalyse niet weggenomen en is evenmin door de contra-expertise weggenomen. De staatssecretaris heeft de gestelde herkomst van verweerder dan ook niet aannemelijk hoeven achten en is op goede gronden tot het bestreden besluit gekomen.

4 Conclusie

- 4.1 Uit het voorgaande vloeit voort dat de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven.
- 4.2 De staatssecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 27 februari 2007 ingestelde beroep.

Den Haag, 25 oktober 2007

advocaat

behandeld door	mr. G.M.H. Hoogvliet
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 39 33
fax	(070) 515 30 91
e-mail	gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51009403
referentie	IND-0507.11.0281